Lukács Helga -Erika

Nyolc óra három perc

mennyi bölcsesség rejtőzik a naplementében
kinyújtja szárnyait lassan a sötét
és vérnarancsban csillog a múló pillanat
elérkezik az újjászületés
bolondnak lenni álmaimért
könnyezni szokványos, rutinszerű pillanatért
ennyi mit a világnak
nap mint nap adhatok
könnyeim éjszínben rózsaszínnel keverem
csillámpor és harmatcsepp elegyével oldom
a reggelre megkövesedett szíveket
végigvárok estelig
hogy poharamat újra csordultig tölthessem
s hogy lelkem köztetek örülhet
minden nap újra köszönet

(Marosvásárhely, 2021 június 25.)

Színes szerelem

Az én világomban a kék és a zöld keveréke a rózsaszín.
Efféle színtévesztés önmagában is elnézhető,
de szerotonin-túltengésben nem kevés előny.
Kedvelem a pirosat is, mikor pozsgás mosollyal
merengsz el csámpás szépségemen,
a barnát, amikor a négy fal közé szorulva
a bútort is kényszeres mosollyal fürkészem,
miközben átölel két karod.
Ne engedj elmenni, még ha
narancsszínű alkony is vonzaná lépteimet
-hisz tudod, mennyire szeretem,
mikor melléd zuhanva újra megérthetem:
sírás után a szivárványt arcomra mindig te fested.

(Marosvásárhely, 2021 július 13.)